



Exkurze do Osvětimi a Krakova

Zhruba pět desítek žáků a žáků naší školy se 29. 11. 2022 účastnilo exkurze do polské Osvětimi a Krakova.

Odjezd od školy byl o půl třetí ráno, takže mnozí žáci využili možnost přenocovat v budově školy. Zájezdový autobus nás dosti svižnou jízdou přepravil do Prostějova, kde jsme na periférii u dálnice naložili našeho průvodce Honzu z Jevíčka, a následně na poslední benzínku v republice, kde jsme měli půlhodinovou přestávku. V šest jsme byli v Polsku.

Před osmou hodinou jsme dorazili do Osvětimi, pan průvodce nám ještě v autobusu řekl stručnou historii koncentračního tábora. Sdělil nám i několik zajímavých příběhů. Poté jsme poprvé vkročili na území Polska. Všude kolem nás byla hustá mlha, jinovatka pokrývala střechy budov a do nás se pomalu začala pouštět zima. Naštěstí jsme měli teplé oblečení, včetně měkoučkových dek. Ovšem toto počasí ještě více umocňovalo ponurost Osvětimi...

Rozdělili jsme se na skupinky, každá měla svého průvodce. Také jsme obdrželi sluchátka a audiozařízení, díky kterému jsme měli ještě lepší poslech výkladu. Do tábora jsme vstupovali stejnou cestou, jako vězni před více než osmdesáti lety. Prošli jsme tak i známou bránou s německým nápisem.

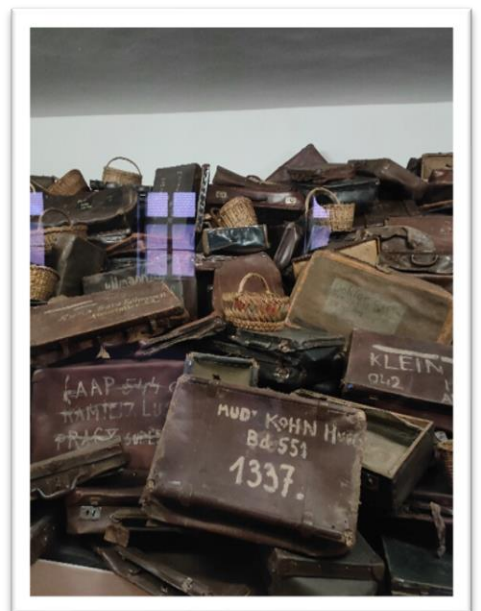




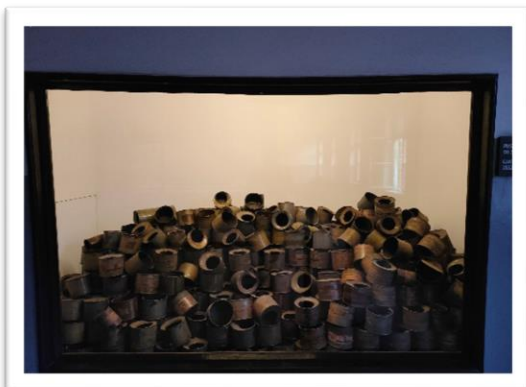
Atmosféra v táboře byla díky již zmíněnému počasí vsutku ponurá. Uvnitř domů jsme viděli mnoho předmětů, které patřily „místním obyvatelům“. Ale také jsme na vlastní oči spatřili dvě tuny vlasů, které dozorcí násilně ostříhali obětem. Z vlasů nacisté dokonce vyráběli látky.



Měli jsme dále možnost seznámit se s podmínkami, za kterých se v táboře žilo, a to i v pověstných blocích 10 a 11, kde se nachází stěna smrti. Součástí 11. bloku jsou temné kobky ve sklepení. Například právě zde nacisté použili kuličky modré barvy a velikosti hrášku; cyklon B.



Kuličky se mění v jedovatý plyn, který vnikne lidem do plic a ochromí jejich dýchání. Plechovky od cyklonu jsou součástí expozice.

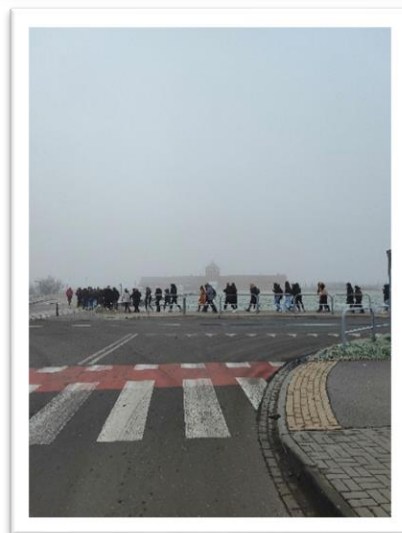
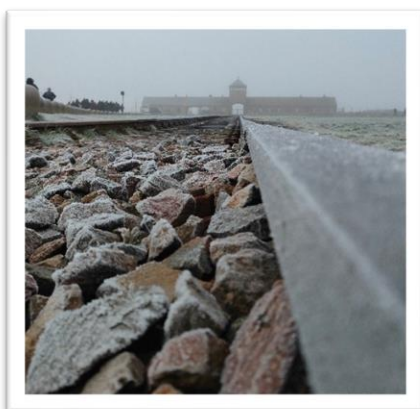




Nejsilnější atmosféra byla zřejmě ve sklepení a také v krematoriu, kde byly tři spalovací pece. Za 24 hodin bylo možné spálit až 340 těl.



Po ukončení prohlídky části tábora Osvětim I. jsme se přesunuli k autobusu, který nás dovezl k druhé části tábora; Březince. Zde byly podmínky, co se týče počasí, ještě drsnější, ale to není nic proti tomu, co museli prožívat Židé, političtí vězni, homosexuálové a další zajatci v Osvětimi.

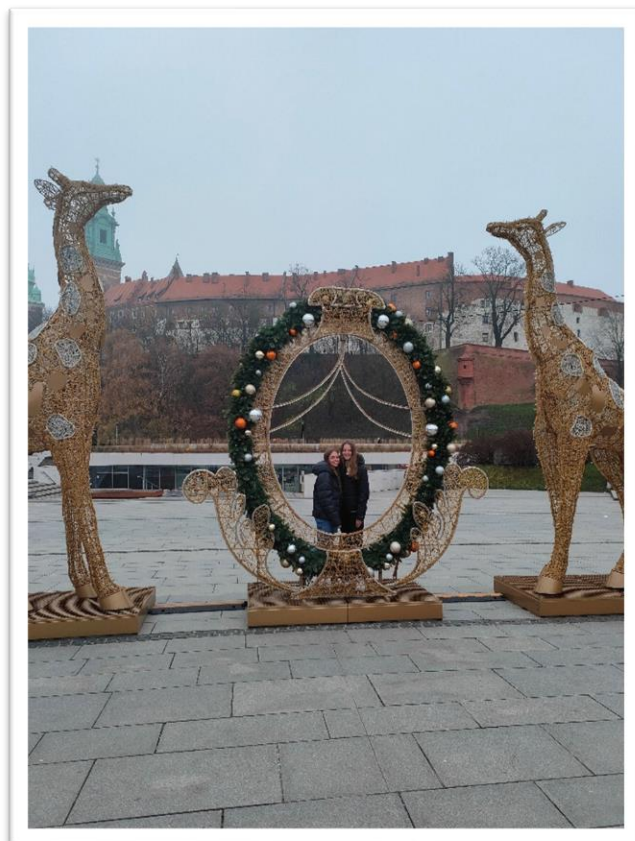


Pochmurnou náladu z Osvětimi rozptýlil přívětivý a malebný starý Krakov. Autobus nás o půl jedné vyložil na nábřeží Visly přímo pod Wawelem, což je menší obdoba Pražského hradu. Pan průvodce Honza nám pověděl něco o zbarokizované gotické katedrále a o krásném velkém renesančním nádvoří královského paláce.

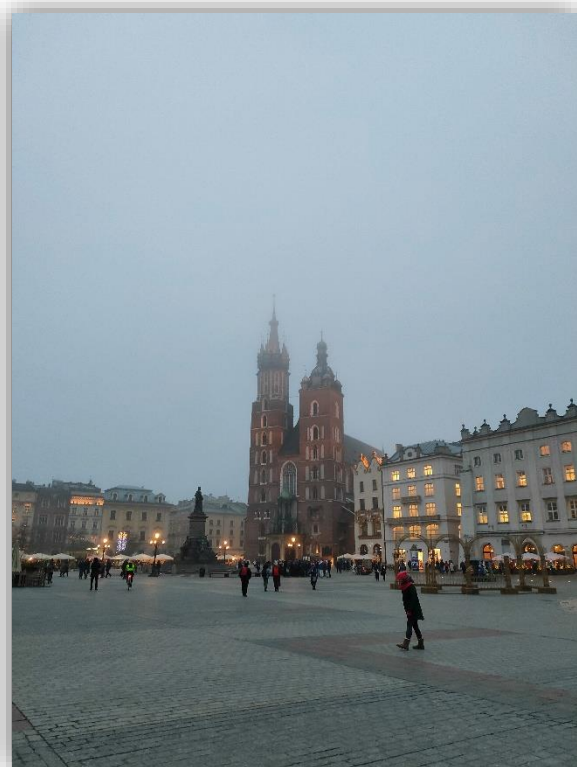


Z hradu jsme šli královskou cestou na hlavní náměstí Rynek Główny, kde byl zhruba dvouhodinový rozchod. Malá skupinka žákyň se po dobré kávě vydala do hlavního farního kostela jménem Kościół Mariacki. V něm je totiž tak velký gotický vyřezávaný hlavní oltář (od Wita Stwosze), jak v naší republice pravděpodobně vůbec nemáme.





Poté šla děvčata ještě k Bráně svatého Floriána, a hlavně k Barbakánu, což je takové téměř kruhové předsunuté opevnění před bránou. U nás se taková stavba asi nikde nedochovala. Po výborných koblihách z pekárny na hlavní třídě navštívila ta malá skupinka ještě nádvoří místní Jagelonské univerzity, které se krásně dochovalo jako velká cihlová gotická budova.



Ve čtvrt na pět za velmi pokročilého soumraku jsme odjeli z Krakova. Kolem šesté jsme byli opět v Česku a po deváté jsme se unavení, ale šťastní rozloučili s našimi řidiči u naší školy.